



وزرای خارجه هلند و اسپانیا یک روز در تهران
برجام تسهیل‌گر رابطه ایران
و اتحادیه اروپاست

گروه سیاست: روز گذشته وزرای خارجه هلند و اسپانیا در تهران با رئیس‌جمهوری، دبیر شورای عالی امنیت ملی و وزیر خارجه کشورمان دیدار کردند. در این ملاقات‌ها، برجام، روابط دوجانبه و مسائل منطقه مورد مذاکره قرار گرفت....

صفحه ۲

پنجشنبه ۳ اسفند ۱۳۹۶ • ۵ جمادی‌الثانی ۱۴۳۹ • ۲۲ فوریه ۲۰۱۸



روحانی خواستار پیگیری حوادث خیابان پاسداران شد

دستور رئیس‌جمهوری به وزیر کشور

واکنش سخنگوی دستگاه قضا به حوادث خیابان پاسداران



واکنش مرتضوی به خبر بازداشتش:

در خانه هستم و زندان نرفته‌ام

صفحه ۱۵

عکس: امین چلائی، ایران

کفت‌وگو با مصطفی هاشمی‌طبا
کمیته بین‌المللی المپیک
به ما حساس شده است

گروه ورزش: درحالی‌که چند روز از اعلام رأی نهایی پرونده رویاروشدن علیرضا کریمی مقابل کشتی‌گیر اسرائیل در رقابت‌های کشتی آزاد ۲۰۱۷ امپدهای جهان می‌گذرد، اما هنوز هم بحث خطر تعلیق کشتی ایران داغ است. مسئولان فدراسیون کشتی...

صفحه ۱۴

سال پانزدهم • شماره ۳۰۹۲ • ۱۶صفحه • ۲۰۰۰ تومان

سرمقاله

پرهیز از نگاه سیاسی
به سوانح هوایی

احمد خرم . وزیر راه دولت اصلاحات



سواستفاده سیاسی از رویدادی که همه ایرانیان در غم آن شریک و سهمیم هستند، از سوی هر جریان یا نهادی که باشد، مصداق فرصت‌طلبی غیراخلاقی است.

معمولا پس از سوانح مختلف، عده‌ای بی‌توجه به سلسله علل و عوامل این اتفاقات که ریشه در مسائل مختلفی دارد، به حمله به یک یا چند مسئول و دولت می‌پردازند. می‌دانیم صنعت حمل‌ونقل هوایی از این مزیت برخوردار است که نقاط کمتروسعه‌یافته کشور را به توسعه برساند اما یکی از مشکلات اساسی آن، فرسودگی ناوگان است. موضوعی که هراس مسافران از سفرهای هوایی را افزایش داده و باعث بالا رفتن مصرف قطعات یدکی و گاهی نیز زمین‌گیر شدن هواپیماها شده است. نوسازی ناوگان و تجهیزات ناوبری چالشی جدی است. این تجهیزات عمدتاً متعلق به دو نسل قبل است. به تبع این شرایط، تعداد مسافران جابه‌جاشده در سال کاهش می‌یابد و بهره‌وری هواپیماها به حداقل می‌رسد. اینکه هواپیما در ۲۴ ساعت به‌طور متوسط چند ساعت در پرواز است، در نرخ‌گذاری آن فاکتوری تعیین‌کننده است. در این میان نباید از تأثیرات تحریم‌ها در سال‌های گذشته عبور کرد. پیش از فعالیت دولت نهم، تحریم‌ها به شکل یک جنبه از سوی ایالات متحده علیه ایران اعمال می‌شد. در دولت نهم پرونده ایران به شورای امنیت رفت و تحریم‌ها فراگیر شد. آمریکا، کانادا، استرالیا، اتحادیه اروپا، کره، ژاپن و... به‌عنوان بزرگ‌ترین کشورهای صنعتی ناگزیر از تبعیت از تحریم‌های بانکی بودند و این مسئله خرید هواپیما را نورا با مانع مواجه کرد. امروز استفاده از هواپیماهای با عمر بیش از ۱۵ سال فاقد توجیه اقتصادی است و پس از این مدت باید آن را فروخت. بله می‌توان نیم قرن هم از یک هواپیما استفاده کرد اما مقرون‌به‌صرفه نخواهد بود. پیش از ارجاع پرونده ایران به شورای امنیت، محصولاتی که بیش از ۱۰ درصد آن به‌وسیله آمریکا ساخته شده بود، ممنوع بود. فراموش نکنیم دست‌کم ۳۴ درصد سرمایه‌گذاری و سهام شرکت‌های تولیدکننده موتور هواپیما در دنیا متعلق به آمریکاست؛ بنابراین هیچ موتوری را در دنیا نمی‌توانستیم خریداری کنیم. راهکارهایی مانند خرید هواپیما دست‌دوم یا سن کم یا اجاره به شرط تملیک در دستور کار بود. مشکلی که پس از قطع‌نامه‌های تحریمی شورای امنیت پدید آمد، این بود که کشورها علاوه بر اجتناب از فروش هواپیما، از ارائه قطعات نیز پرهیز می‌کردند. قطعات با چند برابر قیمت واقعی تأمین می‌شد و موتور هواپیما نیز برای تعمیر به کشور سازنده انتقال پیدا نمی‌کرد. برخی کشورها مقصد به هواپیماهای ایرانی سوخت نمی‌دادند و نشست و برخاست‌های غیرضروری، ۲۰ تا ۲۵ درصد به هزینه ایرلاین‌ها می‌افزود. پیش از آن در جریان سفر رئیس‌جمهوری دوران اصلاحات به فرانسه از رئیس‌جمهور وقت آن کشور، قول خرید چهار فروند ایرباس ۳۳۰ گرفته شد که برد بلند و مناسب پروازهای طولانی دارد اما آمریکا با استفاده از همان قانون داماتو، مانع فروش این هواپیماها به ایران شد. پیش از تحریم‌های سازمان ملل این امکان وجود داشت که از طریق «لِزینگ» هواپیماهای نیاز لازم را وارد کشور کنیم. با روی کار آمدن دولت یازدهم و توافق برجام که بند مشخص برای خرید هواپیماهای نو داشت، این امیدواری ایجاد شد که نیاز کشور یعنی حدود ۲۵۰ فروند هواپیما جدید در مسیرهای کوتاه، متوسط و طولانی به کشور وارد شود. به‌طور طبیعی ایرلاین‌های داخلی به دلیل نبود توجیه اقتصادی، سراغ خرید هواپیماهای کهنه و ارزان می‌روند...

ادامه در صفحه ۴

تنترها

کله تند نماینده مجلس از مستند کاووس سیدامای

صداوسیما اخلاق اسلامی را رعایت نکرد

صفحه ۱۵

بخش‌نامه‌هایی
که یکی یکی خط
می‌خورند

صفحه ۵

واکنش هواپیمایی آسمان به اظهارات یک نماینده

تکذیب پرواز اجباری

صفحه ۴

آتش بر جان و مال
زلزله‌زدگان

صفحه ۱۳

بازیگر فیلم «زیر درختان زیتون» در گذشت

مقصر نه کیارستمی است و نه سینما

صفحه ۱۰

حرف اول

تغییر الگوی تأمین مالی
کار دشوار شورای پنجم

علی اعطا . عضو شورای شهر تهران



برانگیخته‌شدن حساسیت‌های عمومی نسبت به شیوه و روال جاری مدیریت شهری، در چهار سال گذشته، بیش از هر چیز محصول اختلافات دامنه‌دار و پرطنین دولت یازدهم و نظام مستقر مدیریت شهری کلان‌شهر بود. در این جدال، دولت در شورای عالی شهرسازی و معماری ایران تبلور می‌یافت که متشکل از تعدادی وزارتخانه و سازمان به ریاست وزارت راه و شهرسازی بود و نماد اصلی نظام مدیریت شهری در ایران، در شهرداری تهران متبلور می‌شد. در نسبت میان دولت ملی از یک‌سو و دولت محلی از دیگر سو در ایران با به‌عبارتی در نسبت بین دولت و مجلس از یک سو و شهرداری و شورای شهر از دیگر سو، دولت عملاً با تهیه، تصویب و ابلاغ طرح جامع، محصول تدوین سند توسعه شهرها قرار دارد و با ابلاغ این سند، دولت محلی، یعنی شورا-شهرداری را ملزم به تهیه و اجرای برنامه‌هایی در راستای تحقق این سند می‌کند. منشأ این اختلافات همواره از اینجا ناشی شده است که در کلان‌شهرها، دولت محلی با به تعبیر مناسب‌تر، مدیریت شهری، یعنی شورا-شهرداری با حداقل بخش اجرایی مدیریت شهری، یعنی شهرداری، مسیری متفاوت از سند ابلاغی را پیموده‌اند یا اقدامات بزرگ‌مقیاسی در مغایرت با آن در دستور کار داشته‌اند؛ چرا؟ چرایی پیمودن مسیر متفاوت از سند ابلاغی را می‌توان با دلایل مختلف توضیح داد، اما می‌توان مهم‌ترین -با حداقل یکی از مهم‌ترین- آنها را در شیوه‌های تأمین مالی شهرداری‌ها جست‌وجو کرد. واقعیت این است که در کشور ما، به لحاظ شیوه‌های تأمین مالی شهرداری‌ها می‌توان دو دوره متفاوت را از هم تمیز داد: تا سال‌های ۶۰، عمده درآمد شهرداری‌ها از طریق کمک‌های دولتی تأمین می‌شده است، اما از اواخر این دهه، با حرکت گریزناپذیر شهرداری‌ها به سوی خودکفایی -که زمینه‌های آن را قانون بودجه سال ۶۲ فراهم کرده بود- شهرداری‌ها به شکلی بیمارگون به عوارض ساخت‌وساز وابستگی پیدا کردند و این وابستگی، در طول سالیان شدت پیدا کرد؛ به گونه‌ای که بررسی‌ها نشان می‌دهد نسبت درآمد ناشی از عوارض ساخت‌وساز، به درآمد‌های مستمر و پایدار، در بهترین حالت ۸۰ به ۲۰ بوده است.

ادامه در صفحه ۶

یادداشت

تبدیل تهدید کم‌آبی به فرصت



علی باقری
دانشیار دانشگاه
تربیت‌مدرس

کم‌آبی و خشک‌سالی پدیده‌ای ناخوشایند است؛ اما اگر از زاویه‌ای دیگر به موضوع نگریسته شود، می‌توان این تهدید را با درایت به پنجره فرصتی برای شروع تغییرات ساختاری و نهادهای در نظام توسعه کشور در راستای سازگاری با شرایط کم‌آبی تبدیل کرد؛ البته این مهم مستلزم بازتعریف مفهوم سنتی توسعه، بازنگری در باورهای قبلی و تغییر نگرش خردمندانه در رویکردهای برنامه‌ریزی و سیاست‌گذاری است. قصه پرغصه مشکلات کمبود آب در کشور، دیرزمانی است ذهن همه را به خود مشغول کرده و زمستان کم‌بارش سال جاری نیز بر این نگرانی دامن زده است. برای چنین مشکلی دو دسته راه‌حل وجود دارد: دسته اول در استحصال بیشتر آب و عرضه بیشتر منابع است، ولی با توجه به اینکه درحال حاضر میزان بهره‌برداری از منابع آب کشور بسیار بیشتر از نرخ تجدید آن است، بنابراین این رویکرد متأسفانه امکان‌پذیر نخواهد بود؛ اما دسته دوم راه‌حل‌ها، در کنترل مصارف است. در این رویکرد، معمولاً مردم مخاطب قرار می‌گیرند تا با صرفه‌جویی در مصرف آب، گذار از شرایط کم‌آبی را ممکن کنند؛ اما گروهی که نقش تأثیرگذار و مهم‌تری دارند، ولی کمتر مخاطب اصلاحات آبی قرار می‌گیرند، سیاسیون و دولتمردان هستند. این گروه با تأثیرگذاری بر سیاست‌های حاکم بر کشور، بستر ساختاری فعالیت‌های اقتصادی و اجتماعی را شکل می‌دهند. برای اصلاح مصارف، در دو سطح می‌توان وارد عمل شد؛ در یک سطح، رفتار مصرف‌کنندگان در مقیاس فردی بر شکل‌گیری الگوی مصرف آب تأثیرگذار خواهد بود. به‌عنوان مثال با تغییر الگوی کشت از یک گیاه بر مصرف به گیاهی کم‌مصرف، می‌توان در میزان مصرف آب کشاورزی صرفه‌جویی یا کاهش سطح پوشش چمن در شهرها می‌تواند به کاهش مصرف آب کمک کرد. این‌گونه تغییرات در الگوی مصرف، هرچند تأثیرگذار هستند، ولی متأسفانه برای شرایط کنونی کم‌آبی کشور کافی نیستند. سطح مهم‌تری که می‌تواند بر کاهش مصرف آب تأثیر جدی بگذارد، سطح ساختاری است. منظور از سطح ساختاری، بستر اقتصادی-اجتماعی است که زیربنای همه فعالیت‌های

یادداشت

پشت پرده یک حمله



داوود هر میداس‌باوند
استاد روابط بین‌الملل

شمال سوریه، دستاویزی برای القای ارتباط میان نیروهای دموکراتیک کرد سور و «پ‌ک‌ک» قرار داده است تا به این وسیله در مناسبت‌های مختلف به آنها فشار وارد کند. این در حالی است که حضور اوجالان در شمال سوریه در آن شرایط، با موافقت رسمی دولت وقت این کشور اتفاق افتاد. از آنجایی که دولت وقت سوریه مشکلاتی را از قبیل مسئله «آب فرات» با ترکیه داشت، مجوز حضور اوجالان در شمال سوریه را صادر کرد. دولت سوریه نیز عملیات نظامی ترکیه را محکوم کرده است؛ اما درحال حاضر این دولت به دلیل درگیری با مخالفان، در شرایطی نیست که اقدامی غیر از اقدام دیپلماتیک برای مقابله با عملیات ترکیه انجام دهد. در حمله قبلی ترکیه به جرابلس، آمریکا از کردها خواست به سمت شرق فرات عقب‌نشینی کنند و آنها نیز این اقدام را انجام دادند تا درگیری‌ها افزایش پیدا نکند. مشخص بود ترکیه به همین سطح از عملیات راضی نخواهد شد. نقش روسیه نیز در هاله‌ای از ابهام قرار دارد. مسکو همواره به دلیل مشکلات خود با کشورهای غربی، نگاه به شرق را دنبال کرده و معمولاً رابطه خوبی با کشورهایی مانند ایران و چین داشته است و همچنین در راستای تقویت این روابط تلاش می‌کند؛ اما تاریخ نشان می‌دهد در زمان شوروی سابق، روس‌ها برای تحقق برخی اهداف مهم‌تر، احزاب کمونیست را نیز قربانی کرده‌اند. در هر صورت، همه چیز بستگی به اراده روس‌ها دارد که تا چه اندازه می‌خواهند مواضع خود را در قبال دولت دمشق حفظ و آنها را تقویت کنند و در محور سه‌جانبه ایران، ترکیه و روسیه، چه نقشی را بر عهده بگیرند.

ادامه در صفحه ۶

همراهان امروز روزنامه شرق

رجوع به صفحه ۲



بانک مسکن

سازمان آگهی‌ها

۸۸۷۹۲۴۳۴ - ۸۸۱۹۲۸۷۷

سررسید آزاده
www.azadehco.com

رجوع به صفحه ۳

OMEGA